

## Arrest

**nr. 313 400 van 24 september 2024**  
**in de zaak RvV X / XI**

**Inzake: X**

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. CASIER**  
**Gulden-Vlieslaan 28**  
**8000 BRUGGE**

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE XI<sup>de</sup> KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 21 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 10 juni 2024 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. CASIER verschijnt voor de verzoekende partij.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

#### **1. Over de gegevens van de zaak**

1.1. Verzoeker dient op 30 november 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 24 januari 2024.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 22 april 2024 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"A. Feitenrelaas*

*Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger, Pashtoun en soennitische moslim. U bent geboren op (...)1995 in Qala Zaman Khan, in het district Bagram van de provincie Parwan.*

*Op éénjarige leeftijd verhuisde uw gezin van Afghanistan naar Pakistan omwille van een grondconflict dat uw vader had met zijn neven. Uw twee paternale nonkels zijn hierdoor gedood.*

*In Pakistan woonde u in het dorp Jal Ra van het district Char Sada. U ging daar naar school tot de elfde graad en vervolgens werkte u als trainee in een job gerelateerd aan elektriciteit. U woonde in Pakistan tot april 2013. U besloot Pakistan te verlaten omdat u gerekruteerd werd door de Inter-Services Intelligence (ISI) bij de madrassa. De volgende dag verliet u het land. Uw familie woont nog steeds in Pakistan.*

*In november 2015 kwam u aan in Duitsland, waar u een verzoek om internationale bescherming (VIB) indiende. U kreeg een negatieve beslissing. U diende nogmaals een VIB in, wat opnieuw resulteerde in een negatieve beslissing. U ging dan naar Italië en Frankrijk. In Italië diende u nog een VIB in. Door de Franse autoriteiten werd u terug gestuurd naar Duitsland. Daar had u volgens uw verklaringen een kort interview, waar een tolk een document invulde en twee dagen later kreeg u een derde negatieve beslissing.*

*U kwam aan in België op 11 november 2021 en diende op 30 november 2021 een verzoek tot internationale bescherming in.*

*In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: (1) een kopie van uw vaders taskara, (2) een kopie van uw aanvraagformulier voor een taskara of paspoort bij de Afghaanse ambassade van Bonn, (3) kopieën van uw Pakistaanse studentenkaarten, (4) kopieën van foto's van uw moeder in Pakistan, (5) kopieën van familiefoto's, (6) kopieën van uw puntenlijsten in Pakistaanse scholen en (7) de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud.*

## **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.*

*Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door uw familie waarmee uw gezin in een grondconflict verwickeld is, die tevens taliban zijn (CGVS, p.7). Onwaarschijnlijkheden, vaagheden en incoherenties maken echter dat er geen geloof kan worden gehecht aan het relaas waarop u uw vrees baseert.*

*In de eerste plaats dient te worden opgemerkt dat u vertelt dat u in Duitsland reeds drie negatieve beslissingen hebt ontvangen op uw verzoeken om internationale bescherming (VIB) (CGVS, p.2-3). Omtrent uw eerste VIB in 2015 geeft u toe gelogen te hebben op aansporen van uw vrienden (CGVS, p.3). U had hen verteld dat uw vader voor de taliban zou gewerkt hebben en gedood zou zijn en dat de taliban u nu vroegen te werken in zijn plaats (CGVS, p.3). U hebt dezelfde leugen herhaald bij uw VIB in 2021 in Duitsland (CGVS, p.3). Gevraagd waarom u niet de waarheid hebt verteld bij uw tweede VIB in Duitsland, stelt u dat mensen u hadden aangeraden om uzelf niet te corrigeren, want dan zou men u deporteren naar Afghanistan (CGVS, p.3). Dit kan niet overtuigen.*

*Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij de Europese instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. U heeft de verplichting om uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming en het is aan u om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de Europese asielinstanties kunnen beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus dat u zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van een verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. In casu moet worden vastgesteld dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd omtrent uw vluchtrelaas aan de Duitse asielinstanties. De vaststelling dat u eerder valse verklaringen heeft afgelegd over uw werkelijke motieven om uw land van herkomst te verlaten, wat een cruciaal element is voor een correcte inschatting van uw nood aan internationale bescherming, is nefast voor uw algehele geloofwaardigheid.*

*Daarbij is het opmerkelijk dat gedurende uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) u andere informatie en details deelde over uw verschillende verzoeken om internationale bescherming in Europa. Zo stelde u dat u twee verzoeken om internationale bescherming had ingediend in Duitsland die in procedure*

zaten van 2015 tot 2019 en van 2020 tot 2021 (Verklaring DVZ, d.d. 25/01/2022, p.10). Daarna zou u een derde VIB hebben ingediend in Italië in de periode van maart 2019 tot juli 2020 en het vierde VIB zou in Frankrijk behandeld geweest zijn van juli 2020 tot november 2020 (Verklaring DVZ, d.d. 25/01/2022, p.10). Bij het CGVS stelt u echter drie VIB te hebben ingediend in Duitsland en één in Italië (CGVS, p. 3, 4 en 9). Bij het CGVS kan u tevens geen exacte data verschaffen betreffende deze verzoeken tot internationale bescherming (CGVS, p.3-4). Deze verklaringen zijn niet consistent, wat verder doet twifelen aan uw algemene geloofwaardigheid.

Verder, verklaart u dat uw familie Afghanistan heeft verlaten en naar Pakistan is verhuisd omwille van een grondconflict (CGVS, p.7). Initieel verklaart u dat uw vader een conflict had met zijn neven over een stuk land (CGVS, p.7). Ze hadden een gedeeld stuk land en uw vader wou het delen, maar uw vader had niet veel macht (CGVS, p.12). Uw vaders neven waren machtiger en behoorden tot de taliban (CGVS, p.12). Ze zeiden dat het stuk land enkel hen toebehoorde (CGVS, p.12). Op een dag kwamen de neven van uw vader met hun wapens en een tractor het veld bewerken (CGVS, p.12). Uw vader was niet thuis en uw vaders twee broers vroegen hen bewapend waarom ze het land bewerkten (CGVS, p.12). Toen vond er een gevecht plaats waarbij uw twee nonkels werden gedood en ook drie mensen van de andere zijde (CGVS, p.12). Toen besloten uw grootmoeder en uw vader te vluchten naar Pakistan (CGVS, p. 7 en 12-13).

U weet echter niet de namen van uw vaders neven die betrokken waren bij het conflict (CGVS, p.13). Gevraagd waarom u het niet weet, stelt u dat u het niet vroeg aan uw vader (CGVS, p.13). Aangespoord te vertellen waarom u het niet vroeg, antwoordt u dat kinderen niet geven om dergelijke dingen en u het gewoon niet vroeg (CGVS, p.13). Het is opmerkelijk dat u uw vader wel vroeg om een identiteitsbewijs te regelen, maar niet naar meer details waarom uw gezin besloot Afghanistan te verlaten (zie verder). Verder, hebt u met uw moeder ook nog nooit over het grondconflict gepraat (CGVS, p.13). Dit is weinig aannemelijk, gezien u had kunnen verwachten dat het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dit onderwerp zou aanstippen omdat u het als reden aanhaalt waarom u niet kan terugkeren naar Afghanistan. Als u hier daadwerkelijk een vrees omtrent had, kan verwacht worden dat u daar informatie over bezit of zou trachten het te bekomen. Gevraagd waarom u dit nog niet met uw moeder heeft besproken, stelt u dat vrouwen niets weten over zaken die buiten het huis gingen gebeuren en dat u niet wist dat u die vraag zou gesteld worden (CGVS, p.13). Dit kan niet overtuigen, gezien uw moeder mogelijks de details zou gehoord hebben van uw vader. Hier dient er ook op gewezen te worden dat er van een verzoeker tot internationale bescherming verwacht kan worden zich vragen te hebben gesteld of te hebben geïnformeerd bij de familieleden die achtergebleven zijn en met wie hij nog in contact staat over belangrijke incidenten die te maken hebben met de kern van zijn asielrelaas. Verder, weet u ook niet of deze neven van uw vader ouder of jonger waren dan uw vader, noch of ze zelf al een gezin hadden op het moment van hun overlijdens (CGVS, p.13). U weet dat het de kinderen waren van de broer van uw paternale grootvader (CGVS, p.13). U weet echter niet de naam van de broer van uw grootvader, noch weet u hoeveel zonen de broer van uw grootvader had (CGVS, p.13). U weet enkel dat deze man vele kinderen had (CGVS, p.13), wat een heel vaag en algemeen antwoord is. Ten slotte, weet u niet hoeveel van uw vaders neven nog in Afghanistan zijn (CGVS, p.13). U weet verder enkel dat ze bij de taliban waren nadat de regering van Najib viel (CGVS, p.13; zie administratief dossier, blauwe map, 1). U kan echter niet duiden welke functie ze hebben of hadden in de organisatie van de taliban (CGVS, p.13), wat ook uw verklaring over hun lidmaatschap bij de taliban in twijfel trekt. Daarbij is het opmerkelijk dat uw vader in zijn functie bij het leger er niet voor heeft gezorgd dat zijn neven gearresteerd werden omdat ze deel waren van de taliban. Hierop gewezen, stelt u dat u niets weet over waarom uw vader hen niet liet arresteren (CGVS, p.14). U voegt toe dat ze misschien toen nog niet bij de taliban waren of misschien wilde uw vader hen niet teleur stellen (CGVS, p.14). Deze verklaringen kunnen het vastgestelde niet uitklaren. Bovendien speelde het conflict toen reeds al, wat het des te ongeloofwaardiger maakt dat uw vader hen niet zou willen teleurstellen. Uw gebrekkige verklaringen omtrent uw vaders neven kan aldus ook niet overtuigen dat jullie daadwerkelijk verwickeld waren in een grondconflict met deze neven en dat talibanleden waren of zijn, wat de geloofwaardigheid van uw vrees bij terugkeer naar Afghanistan ondermijnt.

Verder, weet u niet welke gewassen op het betrokken stuk land werden geteeld (CGVS, p.14). U kan ook niet duiden hoe uw vader en zijn broer de verkoop van de goederen regelden met hun neven toen ze allen nog eigenaars waren (CGVS, p.14). Er kan verwacht worden dat u ondanks uw jonge leeftijd van één jaar tijdens het uitbreken van het conflict toch op de hoogte bent van enkele basisaspecten van het grondconflict en het stuk grond, gezien dit aan de oorsprong ligt van uw vluchtrelaas. Gezien uw vader en nonkels oorspronkelijk het stuk land samen bewerkten en de winsten deelden met de neven van uw vader, kan verwacht worden dat u iets kan vertellen over de situatie voor het conflict ontstond en dat dergelijke informatie met u gedeeld werd door uw familieleden.

Daarnaast, kan u niet veel informatie of details verschaffen over het gevecht waar er dodelijke slachtoffers vielen aan beide kanten. U was weliswaar niet aanwezig, maar er kan verwacht worden dat uw vader u enkele details heeft verteld over deze cruciale gebeurtenis in zijn leven. Zo weet u niet hoe uw vader werd verteld dat het gevecht gebeurd was (CGVS, p.14). Voorts, vertelde uw vader dat de lichamen van zijn twee broers al thuis waren toen uw vader aankwam (CGVS, p.14). U weet echter niet hoe de lichamen thuis waren geraakt (CGVS, p.14). De dag van het conflict hield uw familie een begrafenis voor uw twee nonkels en die dag vluchtte uw vader naar Pakistan (CGVS, p.14). U hebt verder geen informatie of de andere zijde uw vader heeft proberen vermoorden toen hij zich nog in Afghanistan bevond, noch toen hij in Pakistan woonde

(CGVS, p.14-15). Er kan redelijkerwijze worden verwacht dat u meer kennis heeft over het feit of uw vader al dan niet is lastig gevallen of getracht vermoord te worden omwille van het grondconflict.

Voorts, verklaart u initieel dat u een identificatiebewijs nodig had bij uw VIB in Duitsland en Italië en u uw vader dwong dit in orde te brengen (CGVS, p.9). Uw vader ging in 2021 terug naar Afghanistan om een taskara of paspoort aan te vragen voor u (CGVS, p.9). Hiervoor diende hij eerst zelf een taskara aan te vragen in Afghanistan voor zichzelf en daarvoor moest hij ook terugkeren naar uw geboortedorp om handtekeningen te verzamelen (CGVS, p.9). Dit heeft hij gedaan en een kopie van deze taskara legt u ook neer (zie administratief dossier, groene map, 1). De taskara heeft als uitgavedatum 15/07/2021 (idem). U vertelt dat toen uw vader voor een tweede keer terugging naar uw geboortedorp om uw identificatiebewijs aan te vragen met de nodige handtekeningen, werd hij gezien door zijn vijand en hij werd gedood in 2021, namelijk vijftien of zestien dagen voor de val van Kabul (CGVS, p.9). Hij was al naar het dorp gegaan voor handtekeningen voor zijn eigen taskara (CGVS, p.9). Toen, de eerste keer, werd hij gezien door de vijanden die de taliban hebben geïnformeerd (CGVS, p.9). Toen uw vader terugging voor uw documenten te laten handtekenen, werd hij vastgenomen en gedood (CGVS, p.9).

Wanneer u later gevraagd wordt of uw familie ooit het conflict probeerde te bemiddelen, stelt u dat uw vader zei dat hij het zou proberen toen hij naar Afghanistan terugging voor zijn eigen taskara te bewerkstelligen (CGVS, p.15). Uw vader wilde een jirga organiseren om tot een oplossing te komen voor het geschil (CGVS, p.15). Gevraagd uit te leggen hoe uw vader hen vroeg een jirga te doen, antwoordt u dat een vriend van uw vader die in Kabul woont genaamd M., naar hen werd gezonden door uw vader (CGVS, p.15). Uw vaders neven hebben het verzoek afgewezen en zeiden dat ze geen oplossing wensten (CGVS, p.16). Uw vader zond M. nadat hij zelf al naar het dorp was geweest voor de handtekeningen voor zijn eigen taskara te verwerven (CGVS, p.15). Ten eerste is het weinig geloofwaardig dat uw vader zelf een eerste keer terugkeerde naar het dorp voor handtekeningen voor zijn eigen taskara, in het licht van de mate van gevaarlijke gevolgen van het grondconflict die u zelf vreest. Gevraagd of uw vader het een veilige beslissing vond, stelt u dat u niets weet over uw vaders gedachten (CGVS, p.15). Dit is een frappant antwoord, die het vastgestelde tevens niet kan uitklaren. Daarbij is het ook onwaarschijnlijk dat uw vaders neven hem zagen de eerste keer en hem niet aanspraken of aanvielen en in plaats daarvan enkel de taliban informeerden, opnieuw in het licht van de mate van gevaarlijke gevolgen van het grondconflict die u schetst (CGVS, p.9). Ten tweede is het weinig aannemelijk dat uw vader M. stuurde om een jirga voor te stellen aan zijn neven, gezien hij dan zijn neven laat weten dat hij zich nog in Afghanistan bevond en een oplossing wenste voor het geschil. Ten derde is het uiterst frappant dat uw vader de jirga slechts probeerde te organiseren nadat hij al een keer was teruggekeerd naar uw geboortedorp en niet voordien (CGVS, p.9). Indien hij het vooraf had gedaan, zou hij hebben kunnen inschatten of het veilig was om al dan niet terug te keren. In het geval de neven het jirga-verzoek hebben afgewezen, wat ook gebeurde, zou uw vader hebben geweten dat het niet veilig was om terug te keren. Ten vierde is het absoluut ongeloofwaardig dat uw vader een tweede keer terugkeerde naar uw geboortedorp om de handtekeningen voor uw identiteitsdocument te bekomen (CGVS, p.9), waar mee hij nogmaals zijn eigen veiligheid op het spel zet.

Omtrent uw vaders dood, weet u niet wie specifiek uw vader heeft gedood (CGVS, p.16). U stelt dat hij is gedood door zijn neven (CGVS, p.16). Gevraagd hoe u dan weet dat uw vader is gedood door zijn neven, antwoordt u dat uw vaders lijk naar M. thuis is gebracht (CGVS, p.16). M. zei dat uw vader werd gedood door de vijanden (CGVS, p.16). Gevraagd hoe u zeker weet dat uw vaders neven hem hebben vermoord en niet iemand anders, stelt u dat het iets heel duidelijk was en omdat M. zei dat hij werd gedood door de vijanden (CGVS, p.16). U hebt echter geen informatie over het feit of M. aanwezig was toen uw vader werd gedood (CGVS, p.16). Als u niet weet of M. aanwezig was bij de dood van uw vader, is het ook niet zeker dat uw vader werd gedood door zijn neven. Hiermee geconfronteerd, herhaalt u opnieuw dat het iets heel duidelijk is en dat jullie geen andere vijanden hadden dan uw vaders neven (CGVS, p.16). Dit antwoord kan echter niet uitklaren wie precies uw vader heeft gedood, waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen wordt aangetast. Het feit dat u na de dood van uw vader niet meer met M. hebt gesproken, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw vaders dood des te meer. Daarbij toont dit ook aan dat u geen additionele informatie hebt proberen te vergaren via M. over de omstandigheden van uw vaders dood, wat wel verwacht kan worden van een verzoeker van internationale bescherming, gezien het belang van uw vaders dood in uw vluchtrelaas. Verder, weet u niet waar in het dorp uw vader werd gedood (CGVS, p.16). Bovenstaande elementen doen dan ook sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw vaders dood, in het kader van dit beweerde conflict. Bovendien geeft u aldus geen zicht op het huidige lot of huidige verblijfplaats van uw vader.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u en uw familie omwille van een grondconflict een vrees of risico op vervolging koesteren bij terugkeer naar Afghanistan en nood hebben aan internationale bescherming.

Daarnaast, stelt u dat uw vader werkte voor het Afghaanse leger van Najib (CGVS, p.9).

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Country Guidance

Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023\\_12\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_EN.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf)) blijkt dat personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties.

U weet echter niet hoelang hij deze functie uitoefende (CGVS, p.9). U weet ook niet of uw vader ooit problemen ondervond omwille van zijn werk voor het leger (CGVS, p.9). Ten slotte bent u ook niet op de hoogte of uw familie ooit problemen ondervond omwille van zijn werk voor het leger (CGVS, p.9). Zelf haalt u tevens geen enkele vrees aan in dit verband (CGVS, p. 1-17).

Wat uw situatie betreft, kan verder worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie blijkt dat familieleden van personen die tot het voormalige Afgaanse leger, of de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de Taliban op zoek is naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de Taliban wraak wil nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. U stelt zelfs uitdrukkelijk geen problemen te hebben ervaren omwille van het werk van uw vader (CGVS, p.9). Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan u a priori niet aanhaalt dat hij zelf te maken heeft met daden van vervolging (supra), is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

U stelt Pakistan te hebben verlaten omdat u gerekruteerd werd door ISI in de madrassa in Pakistan (CGVS, p.10-12). U verklaart zelf hier geen vrees omtrent te koesteren bij een terugkeer naar Afghanistan (CGVS, p.11-12). Gevraagd naar een vrees hieromtrent in Afghanistan verwijst u immers enkel naar de vijandschap die u daar hebt met uw paternale neven die bij de taliban zouden zijn (CGVS, p. 11-12). Nog stelt u niet te kunnen terugkeren naar Pakistan omdat u daar geen documenten zou hebben (CGVS, p. 11-12). Omtrent bovenstaande moet worden vastgesteld dat het CGVS deze elementen op zich niet in twijfel trekt, maar dat uw vrees ten opzichte van Afghanistan dient beoordeeld te worden, uw land van nationaliteit. Gelet op uw ongeloofwaardige problemen die u of uw familie in Afghanistan vrezen (zie boven), is er echter geen reden om aan te nemen dat u bij terugkeer naar Afghanistan, uw land van nationaliteit, een persoonlijke vrees voor vervolging dient te koesteren.

Voorts, is het loutere gegeven enige tijd in Pakistan te hebben verbleven niet voldoende om een nood aan internationale bescherming vast te stellen in uw hoofde. Er moet worden gesteld dat de nood aan internationale bescherming moet worden beoordeeld ten opzichte van het land van nationaliteit, in casu Afghanistan.

Uit het rapport EUAA: Pakistan – situation of Afghan refugees van mei 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/pakistan-situation-afghan-refugees>) blijkt dat etnische Pashtouns aan de beide kanten van de grens tussen Afghanistan en Pakistan wonen. Zij delen niet alleen familiebanden, maar er is ook sprake van een gemeenschappelijke geschiedenis en cultuur. De taliban, die sinds augustus 2021 de macht hebben overgenomen in Afghanistan, heeft voornamelijk Pashtouns onder zijn leden. Zij nemen daarbij de belangrijkste posities in de de facto regering. Daarnaast blijkt uit de informatie dat er traditioneel veel gereisd wordt tussen Afghanistan en Pakistan, onder andere omwille van handel, familie die aan beide kanten van de grens woont, onderwijs, werk en medische behandeling. Uit de EUAA Country Guidance van januari 2023 (<https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) blijkt eveneens dat de behandeling van personen die geboren zijn of lang verbleven hebben in Pakistan, in het algemeen geen vervolging uitmaakt. Het is slechts in uitzonderlijke gevallen, die in casu niet worden aangetoond, dat men omwille van een verblijf in Pakistan een nood aan internationale bescherming kan aantonen.

In Pakistan was u namelijk deel van een Afgaanse gemeenschap. Zo ging u naar de lagere en middelbare school met Pakistaanse en Afgaanse medestudenten, alsook naar de madrassa (CGVS, p. 5 en 10-11). Ook in de wijk waar u woonde, woonden enkele Afgaanse families (CGVS, p.5). U sprak tevens met Afghanen op de Sherpao bazaar en speelde voetbal met andere Afghanen (CGVS, p.5). Daarbij is de persoon die nu nog naast uw ouders woont in Pakistan, een Afgaan genaamd M. (CGVS, p.4-5). Deze persoon verzond u ook uw documenten via WhatsApp (CGVS, p.4). Ook in België hebt u contact met de Afgaanse gemeenschap. U woont samen met twee Afghanen in jullie eigen huis in Roeselare (CGVS, p.8). U werkt ook samen met enkele Afghanen bij E. G. S. in Roeselare (CGVS, p.8). Ten slotte, spreekt en begrijpt u Pashtou (CGVS, p.1-17).

Er kan bijgevolg niet worden ingezien waarom u zich, gelet op alle bovenstaande elementen, niet zou kunnen vestigen in Afghanistan.

Het CGVS kan daarnaast niet zomaar aannemen dat u geen netwerk meer heeft in Afghanistan omwille van een tweevoudige reden. Ten eerste, omdat er geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde problemen met uw familie daar (zie boven). Ten tweede, omdat uw vader ook nog twee keer terug naar Afghanistan en uw geboortedorp, waarvan we het niet geloofwaardig achten dat hij daar destijds daadwerkelijk werd gedood of problemen kreeg (zie boven). Daarbij, moet worden vastgesteld dat het al dan niet hebben van een netwerk in Afghanistan verwijst naar de mogelijkheid om zich te integreren in Afghanistan. Deze elementen wijzen op problemen van socio-economische aard, en hieruit kan echter geen vervolging of ernstige schade in uw hoofde uit worden afgeleid.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw vluchtmotief.

De documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

De taskara van uw vader en uw aanvraagformulier voor een taskara of paspoort bij de Afghaanse ambassade van Bonn geven hoogstens een indicatie van jullie identiteit en nationaliteit. Deze elementen worden op zich niet in twijfel getrokken. Voor de volledigheid dient echter aangegeven te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_corruptie\\_en\\_documentenfraude\\_20210114\\_0.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf)). Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

De studentenkaarten, puntenlijsten, certificaten van uw schoolperiode in Pakistan, en de foto's van uw moeder in Pakistan en familiefoto's daar ondersteunen enkel uw verklaringen over uw studies en het verblijf van u en uw familie in Pakistan, en dit staat op zich niet ter discussie.

In verband met de e-mail die het CGVS op 05/02/2024 ontving met daarin enkele opmerkingen in verband met de notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS, moet worden opgemerkt dat hiermee rekening gehouden werd, en dat deze geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_09\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_0\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_0_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf), de COI Focus Afghanistan. veiligheidssituatie van 5 mei 2022,

beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_veiligheidssituatie\\_20220505.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf), EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf), de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/>

[sites/default/files/publications/2023-12/2023\\_12\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_EN.pdf](#)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook

besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de



*machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekeerheid.*

*Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.*

*Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).*

*Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.*

*Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf), EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020\\_08\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Key\\_Socio\\_Economic\\_Indicators\\_Focus\\_Kabul\\_City\\_Mazar\\_Sharif\\_de\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Afghanistan\\_Major\\_legislative\\_security-related\\_and\\_humanitarian\\_developments](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative_security-related_and_humanitarian_developments) van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023\\_12\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_EN.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het*

wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf), EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023\\_12\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_EN.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf), en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_migratiebewegingen\\_van\\_afghanen\\_sinds\\_de\\_machtsovername\\_door\\_de\\_taliban\\_20231214.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf), kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te

keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel.

De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn

door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u na uw initiële vertrek uit Afghanistan steeds in een Afghaanse gemeenschap bent opgegroeid in Pakistan (zie boven), waaruit kan worden afgeleid dat u al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U bent uit Pakistan vertrokken op 18-jarige leeftijd (CGVS, p.6). Daar ging u naar de lagere en middelbare school met Pakistaanse en Afghaanse medestudenten, alsook naar de madrassa (CGVS, p. 5 en 10-11). Ook in de wijk waar u woonde, woonden enkele Afghaanse families (CGVS, p.5). U sprak tevens met Afghanen op de Sherpao bazaar en speelde voetbal met andere Afghanen (CGVS, p.5). Daarbij is de persoon die nu nog naast uw ouders woont in Pakistan, een Afghaan genaamd M. (CGVS, p.4-5). Deze persoon verzond u ook uw documenten via WhatsApp (CGVS, p.4).

Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Pakistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van negen jaren in Europa, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Ook in België hebt u contact met de Afghaanse gemeenschap. U woont samen met twee Afghanen in Roeselare (CGVS, p.8). U werkt ook samen met enkele Afghanen bij E. G. S. in Roeselare (CGVS, p.8). Daarnaast, spreekt en begrijpt u Pashtou, wat de voertaal is in Afghanistan (CGVS, p.1-17). Uit uw verklaringen blijkt verder allerm minst dat u uw geloof als Soennitisch moslim verlaten heeft. Zo verklaart u dat u nog steeds bidt, deelneemt aan het vasten tijdens de Ramadan en soms geld geeft aan goede doelen in de moskee (CGVS, p.6).

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het

*risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.*

*Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.*

### C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet"*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

### 2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur en van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM). Verzoeker voert tevens een manifeste appreciatiefout aan en een miskenning van het proportionaliteitsbeginsel.

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

Vooreerst betoogt verzoeker dat hij Afghanistan verlaten heeft omdat hij ernstige problemen kreeg met de taliban. Hij vreest bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd te worden. Verzoeker benadrukt dat hij om ernstige redenen zijn land van herkomst verlaten heeft. Hij stelt dat hij bij terugkeer naar Afghanistan vreest gedood te worden door de taliban. Verzoeker beklemtoont dat hij reeds in april 2013 in de madrassa bedreigd werd en onder druk gezet werd door de Intelligence (ISI) in Pakistan om jihad te doen in Afghanistan. Hij betoogt dat het gegeven dat zijn vrees terecht is, blijkt uit het feit dat zijn vader vermoord werd toen hij terugging naar Afghanistan. Verzoeker benadrukt dat zijn vader gezien werd door vijanden die de taliban geïnformeerd hebben.

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen en betoogt vervolgens dat het geheugen van een persoon en dus ook zijn verhaal, veranderen in de tijd en dit ten gevolge van verscheidene geheugeneffecten. Verzoeker benadrukt dat sommige herinneringen sterker worden en andere zwakker. Hij stelt dat verlies en toename van herinneringen eigen is aan hoe het geheugen werkt.

Voorts stelt verzoeker dat hij wenst te informeren dat zijn vader niet elke informatie gaat prijsgeven aan hem. Hij benadrukt dat het inderdaad ook om een risicogroep gaat. Verzoeker meent dat er duidelijk sprake is van een "blood feud". Daarnaast betoogt verzoeker dat hij Kochi is. Hij stelt dat de Kochis een nomadische groep Pashtuns zijn, met eigen waarden en normen en waarbij de vrouw zich in een zeer onderdrukte en kwetsbare rol bevindt. Hij meent dat het dus volstrekt normaal is dat hij geen informatie bij zijn moeder verzamelde, nu Kochi-vrouwen geacht worden zich strikt te onthouden van het politieke en maatschappelijke leven. Verzoeker betoogt dat meer dan waarschijnlijk zijn moeder toch niet geweten had wat er gebeurd is en in elk geval het leveren van commentaar (zelfs binnen het huishouden) als Kochi-vrouw "not done" is.

Doorheen zijn verzoekschrift verwijst verzoeker naar en citeert hij fragmenten uit algemene landeninformatie, de bestreden beslissing, de notities van zijn persoonlijk onderhoud, academische literatuur en persartikels.

### 2.2. Stukken

Op 4 september 2024 dient verweerder overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar volgende rapporten:

- EUAA Pakistan – situation of Afghan refugees van mei 2022;
- EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments, 4 november 2022;
- EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022;
- EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022;
- EUAA Afghanistan Country Focus van december 2023;
- EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024;

- EUAA *Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city* van augustus 2022;
- EASO *Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City* van augustus 2020;
- EUAA *Afghanistan Targeting of individuals* van augustus 2022;
- UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan* van juni 2023;
- COI *Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban* van 14 december 2023;
- EUAA *COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024.

### 2.3. Beoordeling

#### 2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

#### 2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de

materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in onder meer het artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.3.4. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Verzoeker vreest bij een terugkeer naar Afghanistan wegens een grondconflict gedood te worden door familieleden die tevens talibanleden zijn.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en de daaraan gekoppelde vervolgingsproblemen met de taliban.

2.3.4.2. Vooreerst motiveert de commissaris-generaal met reden aangaande de beschermingsverzoeken die verzoeker eerder had ingediend in andere EU-lidstaten:

*“In de eerste plaats dient te worden opgemerkt dat u vertelt dat u in Duitsland reeds drie negatieve beslissingen hebt ontvangen op uw verzoeken om internationale bescherming (VIB) (CGVS, p.2-3). Omtrent uw eerste VIB in 2015 geeft u toe gelogen te hebben op aansporen van uw vrienden (CGVS, p.3). U had hen verteld dat uw vader voor de taliban zou gewerkt hebben en gedood zou zijn en dat de taliban u nu vroegen te werken in zijn plaats (CGVS, p.3). U hebt dezelfde leugen herhaald bij uw VIB in 2021 in Duitsland (CGVS, p.3). Gevraagd waarom u niet de waarheid hebt verteld bij uw tweede VIB in Duitsland, stelt u dat mensen u hadden aangeraden om uzelf niet te corrigeren, want dan zou men u deporteren naar Afghanistan (CGVS, p.3). Dit kan niet overtuigen.*

*Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij de Europese instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. U heeft de verplichting om uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming en het is aan u om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de Europese asielinstanties kunnen beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus dat u zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van een verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. In casu moet worden vastgesteld dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd omtrent uw vluchtrelaas aan de Duitse asielinstanties. De vaststelling dat u eerder valse verklaringen heeft afgelegd over uw werkelijke motieven om uw land van herkomst te verlaten, wat een cruciaal element is voor een correcte inschatting van uw nood aan internationale bescherming, is nefast voor uw algehele geloofwaardigheid.*

*Daarbij is het opmerkelijk dat gedurende uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) u andere informatie en details deelde over uw verschillende verzoeken om internationale bescherming in Europa. Zo stelde u dat u twee verzoeken om internationale bescherming had ingediend in Duitsland die in procedure zaten van 2015 tot 2019 en van 2020 tot 2021 (Verklaring DVZ, d.d. 25/01/2022, p.10). Daarna zou u een derde VIB hebben ingediend in Italië in de periode van maart 2019 tot juli 2020 en het vierde VIB zou in Frankrijk behandeld geweest zijn van juli 2020 tot november 2020 (Verklaring DVZ, d.d. 25/01/2022, p.10). Bij het CGVS stelt u echter drie VIB te hebben ingediend in Duitsland en één in Italië (CGVS, p. 3, 4 en 9). Bij het CGVS kan u tevens geen exacte data verschaffen betreffende deze verzoeken tot internationale bescherming (CGVS, p.3-4). Deze verklaringen zijn niet consistent, wat verder doet twifelen aan uw algemene geloofwaardigheid."*

Vervolgens wordt er in de bestreden beslissing inzake het grondconflict van verzoekers gezin op goede gronden geoordeeld dat:

i) verzoeker echter de namen van zijn vaders neven die betrokken waren bij het conflict niet weet. Gevraagd waarom hij dit niet weet, stelt verzoeker dat hij het niet vroeg aan zijn vader. Aangespoord te vertellen waarom hij dit niet vroeg, antwoordt verzoeker dat kinderen niet geven om dergelijke dingen en hij het gewoon niet vroeg. Het is opmerkelijk dat verzoeker zijn vader wel vroeg om een identiteitsbewijs te regelen, maar niet naar meer details waarom zijn gezin besloot Afghanistan te verlaten. Verder, heeft verzoeker met zijn moeder ook nog nooit over het grondconflict gepraat. Dit is weinig aannemelijk, gezien verzoeker had kunnen verwachten dat het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dit onderwerp zou aanstippen omdat hij het als reden aanhaalt waarom hij niet kan terugkeren naar Afghanistan. Als verzoeker hier daadwerkelijk een vrees omtrent had, kan verwacht worden dat hij daar informatie over bezit of zou trachten te bekomen. Gevraagd waarom verzoeker dit nog niet met zijn moeder heeft besproken, stelt hij dat vrouwen niets weten over zaken die buiten het huis gingen gebeuren en dat hij niet wist dat hem die vraag gesteld zou worden. Dit kan niet overtuigen, gezien zijn moeder mogelijks de details zou gehoord hebben van zijn vader. Hier dient er ook op gewezen te worden dat er van een verzoeker om internationale bescherming verwacht kan worden zich vragen te hebben gesteld of te hebben geïnformeerd bij de familieleden die achtergebleven zijn en met wie hij nog in contact staat over belangrijke incidenten die te maken hebben met de kern van zijn vluchtrelaas. Verder, weet verzoeker ook niet of deze neven van zijn vader ouder of jonger waren dan zijn vader, noch of ze zelf al een gezin hadden op het moment van hun overlijdens. Verzoeker weet dat het de kinderen waren van de broer van zijn paternale grootvader. Verzoeker weet echter niet de naam van de broer van zijn grootvader, noch weet hij hoeveel zonen de broer van zijn grootvader had. Verzoeker weet enkel dat deze man vele kinderen had, wat een heel vaag en algemeen antwoord is. Ten slotte, weet verzoeker niet hoeveel van zijn vaders neven nog in Afghanistan zijn. Verzoeker weet verder enkel dat ze bij de taliban waren nadat de regering van Najib viel. Hij kan echter niet duiden welke functie ze hebben of hadden in de organisatie van de taliban, wat ook zijn verklaring over hun lidmaatschap bij de taliban in twijfel trekt. Daarbij is het opmerkelijk dat zijn vader in zijn functie bij het leger er niet voor heeft gezorgd dat zijn neven gearresteerd werden omdat ze deel waren van de taliban. Hierop gewezen, stelt verzoeker dat hij niets weet over waarom zijn vader hen niet liet arresteren. Verzoeker voegt toe dat ze misschien toen nog niet bij de taliban waren of misschien wilde zijn vader hen niet teleurstellen. Deze verklaringen kunnen het vastgestelde niet uitklaren. Bovendien speelde het conflict toen reeds al, wat het des te ongeloofwaardiger maakt dat zijn vader hen niet zou willen teleurstellen. Verzoekers gebrekkige verklaringen omtrent zijn vaders neven kan aldus ook niet overtuigen dat zij daadwerkelijk verwikkeld waren in een grondconflict met deze neven en dat zij talibanleden waren of zijn, wat de geloofwaardigheid van zijn vrees bij terugkeer naar Afghanistan ondermijnt;

ii) verzoeker verder niet weet niet welke gewassen op het betrokken stuk land werden geteeld. Verzoeker kan ook niet duiden hoe zijn vader en zijn broer de verkoop van de goederen regelden met hun neven toen ze allen nog eigenaars waren. Er kan verwacht worden dat hij ondanks zijn jonge leeftijd van één jaar tijdens het uitbreken van het conflict toch op de hoogte is van enkele basisaspecten van het grondconflict en het stuk



grond, gezien dit aan de oorsprong ligt van zijn vluchtrelaas. Gezien zijn vader en nonkels oorspronkelijk het stuk land samen bewerkten en de winsten deelden met de neven van zijn vader, kan verwacht worden dat verzoeker iets kan vertellen over de situatie voor het conflict ontstond en dat dergelijke informatie met hem gedeeld werd door zijn familieleden;

iii) verzoeker daarnaast niet veel informatie of details kan verschaffen over het gevecht waar er dodelijke slachtoffers vielen aan beide kanten. Verzoeker was weliswaar niet aanwezig, maar er kan verwacht worden dat zijn vader hem enkele details heeft verteld over deze cruciale gebeurtenis in zijn leven. Zo weet verzoeker niet hoe zijn vader werd verteld dat het gevecht gebeurd was. Voorts, vertelde zijn vader dat de lichamen van zijn twee broers al thuis waren toen zijn vader aankwam. Verzoeker weet echter niet hoe de lichamen thuis waren geraakt. De dag van het conflict hield verzoekers familie een begrafenis voor zijn twee nonkels en die dag vluchtte zijn vader naar Pakistan. Verzoeker heeft verder geen informatie of de andere zijde zijn vader heeft proberen vermoorden toen hij zich nog in Afghanistan bevond, noch toen hij in Pakistan woonde. Er kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker meer kennis heeft over het feit of zijn vader al dan niet is lastig gevallen of getracht vermoord te worden omwille van het grondconflict;

iv) verzoeker voorts initieel verklaarde dat hij een identiteitsbewijs nodig had bij zijn VIB in Duitsland en Italië en hij zijn vader dwong dit in orde te brengen. Zijn vader ging in 2021 terug naar Afghanistan om een taskara of paspoort aan te vragen voor verzoeker. Hiervoor diende verzoekers vader eerst een taskara aan te vragen in Afghanistan voor zichzelf en daarvoor moest hij ook terugkeren naar zijn geboortedorp om handtekeningen te verzamelen. Dit heeft zijn vader gedaan en een kopie van deze taskara legt verzoeker ook neer. De taskara heeft als uitgavedatum 15/07/2021. Verzoeker vertelt dat toen zijn vader voor een tweede keer terugging naar zijn geboortedorp om zijn identiteitsbewijs aan te vragen met de nodige handtekeningen, hij gezien werd door zijn vijand en hij werd gedood in 2021, namelijk vijftien of zestien dagen voor de val van Kaboel. Verzoekers vader was al naar het dorp gegaan voor handtekeningen voor zijn eigen taskara. Toen, de eerste keer, werd verzoekers vader gezien door de vijanden die de taliban hebben geïnformeerd. Toen zijn vader terugging voor zijn documenten te laten handtekenen, werd hij vastgenomen en gedood.

Wanneer hem later gevraagd wordt of zijn familie ooit het conflict probeerde te bemiddelen, stelt verzoeker dat zijn vader zei dat hij het zou proberen toen hij naar Afghanistan terugging voor zijn eigen taskara te bewerkstelligen. Verzoekers vader wilde een jirga organiseren om tot een oplossing te komen voor het geschil. Gevraagd uit te leggen hoe zijn vader hen vroeg een jirga te doen, antwoordt verzoeker dat een vriend van zijn vader die in Kabul woont genaamd M., naar hen werd gezonden door zijn vader. Zijn vaders neven hebben het verzoek afgewezen en zeiden dat ze geen oplossing wensten. Verzoekers vader zond M. nadat hij zelf al naar het dorp was geweest voor de handtekeningen voor zijn eigen taskara te verwerven. Ten eerste is het weinig geloofwaardig dat verzoekers vader zelf een eerste keer terugkeerde naar het dorp voor handtekeningen voor zijn eigen taskara, in het licht van de mate van gevaarlijke gevolgen van het grondconflict die hij zelf vreest. Gevraagd of zijn vader het een veilige beslissing vond, stelt verzoeker dat hij niets weet over zijn vaders gedachten. Dit is een frappant antwoord, die het vastgestelde tevens niet kan uitklaren. Daarbij is het ook onwaarschijnlijk dat zijn vaders neven hem de eerste keer zagen en hem niet aanspraken of aanvielen en in plaats daarvan enkel de taliban informeerden, opnieuw in het licht van de mate van gevaarlijke gevolgen van het grondconflict die verzoeker schetst. Ten tweede is het weinig aannemelijk dat verzoekers vader M. stuurde om een jirga voor te stellen aan zijn neven, gezien hij dan zijn neven laat weten dat hij zich nog in Afghanistan bevond en een oplossing wenste voor het geschil. Ten derde is het uiterst frappant dat verzoekers vader de jirga slechts probeerde te organiseren nadat hij al een keer was teruggekeerd naar zijn geboortedorp en niet voordien. Indien hij het vooraf had gedaan, zou hij hebben kunnen inschatten of het veilig was om al dan niet terug te keren. In het geval de neven het jirga-verzoek hebben afgewezen, wat ook gebeurde, zou verzoekers vader hebben geweten dat het niet veilig was om terug te keren. Ten vierde is het absoluut ongeloofwaardig dat zijn vader een tweede keer terugkeerde naar zijn geboortedorp om de handtekeningen voor verzoekers identiteitsdocument te bekomen, waarmee hij nogmaals zijn eigen veiligheid op het spel zette;

v) omtrent de dood van zijn vader, verzoeker niet weet wie specifiek hem gedood heeft. Verzoeker stelt dat hij is gedood door zijn neven. Gevraagd hoe verzoeker dan weet dat zijn vader is gedood door zijn neven, antwoordt hij dat het lijk van zijn vader naar het huis van M. is gebracht. M. zei dat verzoekers vader werd gedood door de vijanden. Gevraagd hoe verzoeker zeker weet dat zijn vaders neven hem hebben vermoord en niet iemand anders, stelt hij dat het iets heel duidelijk was en omdat M. zei dat hij werd gedood door de vijanden. Verzoeker heeft echter geen informatie over het feit of M. aanwezig was toen zijn vader werd gedood. Als verzoeker niet weet of M. aanwezig was bij de dood van zijn vader, is het ook niet zeker dat zijn vader werd gedood door zijn neven. Hiermee geconfronteerd, herhaalt verzoeker opnieuw dat het iets heel duidelijk is en dat zij geen andere vijanden hadden dan zijn vaders neven. Dit antwoord kan echter niet uitklaren wie precies zijn vader heeft gedood, waardoor de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen wordt aangetast. Het feit dat verzoeker na de dood van zijn vader niet meer met M. heeft gesproken, ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn verklaringen omtrent zijn vaders dood des te meer. Daarbij toont dit ook aan dat verzoeker geen additionele informatie heeft proberen te vergaren via M. over de omstandigheden van zijn vaders dood, wat wel verwacht kan worden van een verzoeker om internationale bescherming, gezien het belang van zijn vaders dood in zijn vluchtrelaas. Verder, weet verzoeker niet waar in het dorp zijn vader werd gedood. Bovenstaande elementen doen dan ook sterk afbreuk aan de

geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn vaders dood, in het kader van dit beweerde conflict. Bovendien geeft verzoeker aldus geen zicht op het huidige lot of huidige verblijfplaats van zijn vader. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt dat hij en zijn familie omwille van een grondconflict een vrees of risico op vervolging koesteren bij terugkeer naar Afghanistan en nood hebben aan internationale bescherming.

Voorts wordt er in de bestreden beslissing wat betreft verzoekers verklaring dat zijn vader voor het Afghaanse leger werkte op terechte wijze gemotiveerd dat:

i) uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023) blijkt dat personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties.

Verzoeker weet echter niet hoelang zijn vader deze functie uitoefende. Verzoeker weet ook niet of zijn vader ooit problemen ondervond omwille van diens werk voor het leger. Ten slotte is verzoeker ook niet op de hoogte of zijn familie ooit problemen ondervond omwille van het werk van zijn vader voor het leger. Zelf haalt verzoeker tevens geen enkele vrees aan in dit verband;

ii) wat verzoekers situatie betreft, verder kan worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie blijkt dat familieleden van personen die tot het voormalige Afghaanse leger, of de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Verzoeker haalt geen dergelijke zaken aan. Hij stelt zelfs uitdrukkelijk geen problemen te hebben ervaren omwille van het werk van zijn vader. Het loutere feit dat verzoeker een familielid is van een vroeger lid van het ANSF, waarvan hij a priori niet aanhaalt dat die zelf te maken heeft met daden van vervolging (supra), is onvoldoende om een nood aan bescherming in zijn hoofde aannemelijk te maken.

Verder motiveert de commissaris-generaal terdege wat betreft verzoekers verklaringen Pakistan te hebben verlaten omdat hij door ISI gerekruteerd werd in de madrassa:

*“U stelt Pakistan te hebben verlaten omdat u gerekruteerd werd door ISI in de madrassa in Pakistan (CGVS, p.10-12). U verklaart zelf hier geen vrees omtrent te koesteren bij een terugkeer naar Afghanistan (CGVS, p.11-12). Gevraagd naar een vrees hieromtrent in Afghanistan verwijst u immers enkel naar de vijandschap die u daar hebt met uw paternale neven die bij de taliban zouden zijn (CGVS, p. 11-12). Nog stelt u niet te kunnen terugkeren naar Pakistan omdat u daar geen documenten zou hebben (CGVS, p. 11-12). Omtrent bovenstaande moet worden vastgesteld dat het CGVS deze elementen op zich niet in twijfel trekt, maar dat uw vrees ten opzichte van Afghanistan dient beoordeeld te worden, uw land van nationaliteit. Gelet op uw ongeloofwaardige problemen die u of uw familie in Afghanistan vrezen (zie boven), is er echter geen reden om aan te nemen dat u bij terugkeer naar Afghanistan, uw land van nationaliteit, een persoonlijke vrees voor vervolging dient te koesteren.”*

Tot slot wordt er in de bestreden beslissing op pertinente wijze gemotiveerd dat het loutere gegeven dat verzoeker enige tijd in Pakistan heeft verbleven niet voldoende is om een nood aan internationale bescherming in zijn hoofde vast te stellen:

*“Er moet worden gesteld dat de nood aan internationale bescherming moet worden beoordeeld ten opzichte van het land van nationaliteit, in casu Afghanistan.*

*Uit het rapport EUAA: Pakistan – situation of Afghan refugees van mei 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/pakistan-situation-afghan-refugees>) blijkt dat etnische Pashtouns aan de beide kanten van de grens tussen Afghanistan en Pakistan wonen. Zij delen niet alleen familiebanden, maar er is ook sprake van een gemeenschappelijke geschiedenis en cultuur. De taliban, die sinds augustus 2021 de macht hebben overgenomen in Afghanistan, heeft voornamelijk Pashtouns onder zijn leden. Zij nemen daarbij de belangrijkste posities in de de facto regering. Daarnaast blijkt uit de informatie dat er traditioneel veel gereisd wordt tussen Afghanistan en Pakistan, onder andere omwille van handel, familie die aan beide kanten van de grens woont, onderwijs, werk en medische behandeling. Uit de EUAA Country Guidance van januari 2023 (<https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) blijkt eveneens dat de behandeling van personen die geboren zijn of lang verbleven hebben in Pakistan, in het algemeen geen vervolging uitmaakt. Het is slechts in uitzonderlijke gevallen, die in casu niet worden aangetoond, dat men omwille van een verblijf in Pakistan een nood aan internationale bescherming kan aantonen.*

*In Pakistan was u namelijk deel van een Afghaanse gemeenschap. Zo ging u naar de lagere en middelbare school met Pakistaanse en Afghaanse medestudenten, alsook naar de madrassa (CGVS, p. 5 en 10-11). Ook in de wijk waar u woonde, woonden enkele Afghaanse families (CGVS, p.5). U sprak tevens met Afghanen op de Sherpao bazaar en speelde voetbal met andere Afghanen (CGVS, p.5). Daarbij is de persoon die nu nog naast uw ouders woont in Pakistan, een Afghaan genaamd M. (CGVS, p.4-5). Deze persoon verzond u ook uw documenten via WhatsApp (CGVS, p.4). Ook in België hebt u contact met de*

*Afghaanse gemeenschap. U woont samen met twee Afghanen in jullie eigen huis in Roeselare (CGVS, p.8). U werkt ook samen met enkele Afghanen bij E. G. S. in Roeselare (CGVS, p.8). Ten slotte, spreekt en begrijpt u Pashtou (CGVS, p.1-17).*

*Er kan bijgevolg niet worden ingezien waarom u zich, gelet op alle bovenstaande elementen, niet zou kunnen vestigen in Afghanistan.*

*Het CGVS kan daarnaast niet zomaar aannemen dat u geen netwerk meer heeft in Afghanistan omwille van een tweevoudige reden. Ten eerste, omdat er geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde problemen met uw familie daar (zie boven). Ten tweede keerde uw vader ook nog twee keer terug naar Afghanistan en uw geboortedorp, waarvan we het niet geloofwaardig achten dat hij daar destijds daadwerkelijk werd gedood of problemen kreeg (zie boven). Daarbij, moet worden vastgesteld dat het al dan niet hebben van een netwerk in Afghanistan verwijst naar de mogelijkheid om zich te integreren in Afghanistan. Deze elementen wijzen op problemen van socio-economische aard, en hieruit kan echter geen vervolging of ernstige schade in uw hoofdte uit worden afgeleid.*

*Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw vluchtmotief."*

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande alle bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Deze worden door de Raad overgenomen. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Verzoeker volhardt in zijn vluchtmotieven en verklaringen op het CGVS met onder meer verwijzingen naar algemene informatie omtrent risicogroepen doch brengt geenszins valabele argumenten bij ter ontkrachting van de pertinente, correcte en draagkrachtige motieven in de bestreden beslissing die steun vinden in de beschikbare informatie en de door hemzelf geschetste context en afgelegde verklaringen.

Wat betreft verzoekers betoog inzake verscheidene geheugeneffecten ter verschoning van het feit dat hij andere informatie en details deelde bij de Dienst vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) over zijn verschillende beschermingsverzoeken in Europa, overtuigt verzoeker allerminst.

Vooreerst wijst de Raad erop dat gedurende de beschermingsprocedure en op heden geenszins enig attest werd neergelegd ter staving van enige geheugenproblemen in hoofdte van verzoeker. De Raad merkt zodoende op dat geenszins kan worden vastgesteld dat verzoekers vermeende psychologische staat een impact zou hebben gehad op zijn vermogen om aan de asielpprocedure deel te nemen en volwaardige verklaringen af te leggen, te meer uit het verloop van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS precies en uitgebreid kon antwoorden op de vragen zonder gewag te maken van geheugenproblemen en zonder bijkomende opmerkingen op het einde van zijn onderhoud inzake de tolk of zijn mentale toestand (persoonlijk onderhoud van 24 januari 2024, p. 16). Uit niets in de weergave van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker niet in staat was om op adequate wijze zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en volwaardig deel te nemen aan de asielpprocedure.

Er kan vastgesteld worden dat er zich geen noemenswaardige problemen voordeden tijdens het onderhoud en verzoeker geen problemen ondervond om zijn verklaringen uitgebreid en gedetailleerd uiteen te zetten en concreet te antwoorden op de gestelde vragen. Verzoeker stelde de tolk op het CGVS goed te begrijpen. Daarnaast benadrukt de Raad dat verzoeker op het einde van zijn onderhoud geen concrete toevoegingen had (persoonlijk onderhoud, p. 2, 16).

Daarenboven maakte verzoeker in het kader van de vragenlijst "bijzondere procedurele noden" geen gewag van mentale problemen en/of geheugenproblemen die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken (vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' van 25 januari 2022).

Inzake verzoekers betoog dat hij Kochi is met eigen waarden en normen waarbij de vrouw zich in een onderdrukte en kwetsbare positie bevindt en omwille hiervan het volstrekt normaal is dat hij geen informatie bij zijn moeder verzamelde, kan hij allerminst zijn gebrekkige en vage verklaringen aangaande het grondconflict van zijn gezin verschonen.

Immers wijst de Raad erop dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht kan worden dat die gedetailleerde en nauwkeurige verklaringen aflegt en/of ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren inzake kernelementen van zijn vrees, in casu het grondconflict van zijn gezin. Er kan niet blijken dat verzoeker de nodige actieve houding heeft aangenomen en de nodige interesse heeft getoond teneinde de nodige duiding te kunnen verschaffen hieromtrent hoewel hij nog tweewekelijks contact heeft met zijn moeder, maandelijks of tweemaandelijks met zijn zussen en met zijn broer (persoonlijk onderhoud van 24 januari 2024, p. 9) hetgeen afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid van de ingeroepen vervolgingsvrees.

Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat verzoeker bij de DVZ en op het CGVS geenszins eerder gewag maakte Kochi te zijn, hij verklaarde daarentegen etnisch Pashtoun te zijn en tot de Akakhel stam te behoren (Verklaring DVZ van 25 januari 2022, p. 6; persoonlijk onderhoud, p. 6).

Waar verzoeker een vrees voor vervolging koestert omwille van de eerdere werkzaamheden van zijn vader voor het Afghaanse leger, stipt de Raad - daargelaten de vaststelling dat het CGVS hieraan geen geloof lijkt te hechten, - nog aan dat uit de beschikbare landeninformatie waarop de Raad vermog acht te slaan, hoe dan ook niet blijkt dat er sprake is van een systematische vervolging van familieleden van personen die in het verleden werkzaam waren voor de Afghaanse autoriteiten/leger (zie o.a. EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, p. 56-65; EUAA Afghanistan Country Focus van januari 2022, p. 45-48 en EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023, p. 54-55, EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, p. 28-30). Familieleden van sommige individuen die onder dit profiel vallen, kunnen evenwel ook vervolging riskeren, bijvoorbeeld in de context van de zoektocht van de taliban naar de persoon die werkzaam was voor de Afghaanse overheid, doch in casu moet opgemerkt worden dat verzoekers vader reeds zou gedood zijn door de taliban (Vragenlijst van 26 september 2022, p. 3; Verklaring DVZ van 25 januari 2022, p. 7; persoonlijk onderhoud van 24 januari 2024, p. 9).

De Raad wijst er in dit verband volledigheidshalve nog op dat verzoeker geen informatie heeft of zijn vader en zijn familieleden omwille van diens eerdere beweerde werkzaamheden voor het Afghaanse leger in Afghanistan problemen ondervonden (persoonlijk onderhoud, p. 9).

Verzoeker maakt zodoende in casu wegens de eerdere beweerde werkzaamheden van zijn reeds overleden vader geen actuele en persoonlijke vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk.

De Raad meent ten slotte dat de door verzoeker neergelegde documenten geen afbreuk kunnen doen aan het voorgaande omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen waartegen geenszins enig dienstig verweer wordt gevoerd. Het louter benadrukken van de neergelegde documenten werpt geen ander licht op de inhoudelijke en vormelijke beoordeling ervan.

Uit wat voorafgaat kan besloten worden dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van verzoeker. De Raad meent bijgevolg dat verzoeker dan ook niet kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

2.3.4.3. In het verzoekschrift wordt tevens gewezen op verzoekers vrees wegens (gepercipieerde) verwestering.

Op basis van de beschikbare objectieve landeninformatie kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De de facto-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de de facto-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de facto-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal de facto-staatsinstellingen (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De de facto-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur

komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, Afghanistan Country Focus, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De de facto-talibanregering, evenals de provinciale de facto-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "Afghanistan security situation", August 2022, p. 29-31 en EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de de facto-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten basis in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 45-48 en EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een mahram. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het de facto-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban" van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice

in the Taliban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation", August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022", p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een de facto-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerste zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de de facto-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada", 8 December 2021 in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici,

militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 53-55; "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023", p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "Afghanistan: targeting of individuals", August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe de facto-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023", p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "verwesterd" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "verraders" of "ongelovigen".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 51, EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (1) personen "die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die "verwesterd" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de

tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gepondeerde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA "Country Guidance" wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verweerder in zijn bestreden beslissing en aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, "Country guidance: Afghanistan" januari 2023, p. 21 en 72-79 en EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 96-100; EUAA Country guidance: Afghanistan, mei 2024, p. 57-61).

Verzoeker slaagt er met zijn betoog niet in afbreuk te doen aan de omstandige motieven in de bestreden beslissing aangaande zijn vermeende verwestering die de Raad kan bijtreden.

Verzoeker beweert weliswaar dat hij is verwesterd is, doch hij laat na deze bewering concreet en tastbaar uit te werken of hiervan enig concreet bewijs bij te brengen. Uit de loutere verwijzing naar algemene informatie, het feit dat hij Afghanistan verlaten heeft en naar Pakistan verhuisde toen hij één jaar was, het gegeven dat hij gedurende een decennium doorheen Europa gezworven heeft, de ponering dat er niet verwacht kan worden dat hij zich zal integreren in Afghanistan, een land waar hij letterlijk niets verloren heeft en niets of niemand kent, noch personen noch de gebruiken, de bewering dat hij sowieso zal opvallen en in het zicht zal komen van de talibanstrijders en het gegeven dat hij aangeeft dat hij niet strikt zijn geloof betuigt, kan niet afdoende worden afgeleid dat verzoeker daadwerkelijk is verwesterd of dat hij als dusdanig zou worden gepercipieerd en dreigt in een dermate negatieve aandacht van de taliban te komen dat hij op grond hiervan een beschermingsnood aannemelijk maakt, dan wel dat hij hierdoor dreigt niet in staat te zijn de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban, op te volgen.

Evenmin volstaan deze elementen opdat kan worden aangenomen dat verzoeker bij een terugkeer naar Afghanistan met een redelijke mate van waarschijnlijkheid door de traditionele Afghaanse maatschappij en de taliban zal worden gepercipieerd als verwesterd én zal worden gevisieerd/vervolgd. Verzoeker schetst geen concreet en diepgaand beeld van de impact van zijn verblijf en activiteiten alhier op de consequenties bij een terugkeer, met name waarom hij hierdoor in een situatie komt dat hij dermate onder de negatieve aandacht van de taliban komt, wegens een (gepercipieerde) verwestering, en niet in staat is zich te conformeren aan de binnen de Afghaanse samenleving thans geldende regels en normen. Er moet hierbij vastgesteld worden dat zelfs zo kan worden aangenomen dat verzoeker zijn vormende jaren buiten Afghanistan heeft doorgebracht, verzoeker nalaat om in concreto aan te tonen dat zijn louter verblijf in Pakistan en in België hem dermate zou hebben verwesterd dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan, te meer verzoeker nog steeds de Afghaanse nationaliteit bezit, er werd geboren, hij tot de vijfde graad middelbaar onderwijs of de elfde graad naar school ging in Pakistan waar er (hetzij slechts enkele) Afghanen waren, er in de buurt van zijn huis (hetzij slechts enkele) Afghaanse huizen waren, hij naar de madrassa ging waar er Afghanen waren, een paar van zijn collega's in België Afghanen zijn en hij in België met twee Afghaanse vrienden in hetzelfde huis woont (Verklaring DVZ van 25 januari 2022, p. 6; persoonlijk onderhoud van 24 januari 2024, p. 5- 6, p. 8, p. 10).

Hierbij wordt nog aangestipt dat verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan. Immers kan de Raad bij gebrek aan enig dienstig verweer de terechte bevindingen in de bestreden beslissing hieromtrent bijtreden:

*"Het CGVS kan daarnaast niet zomaar aannemen dat u geen netwerk meer heeft in Afghanistan omwille van een tweevoudige reden. Ten eerste, omdat er geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde problemen met uw familie daar (zie boven). Ten tweede, omdat uw vader ook nog twee keer terug naar Afghanistan en uw geboortedorp, waarvan we het niet geloofwaardig achten dat hij daar destijds daadwerkelijk werd gedood of problemen kreeg (zie boven). Daarbij, moet worden vastgesteld dat het al dan niet hebben van een netwerk in Afghanistan verwijst naar de mogelijkheid om zich te integreren in Afghanistan. Deze elementen wijzen op problemen van socio-economische aard, en hieruit kan echter geen vervolging of ernstige schade in uw hoofde uit worden afgeleid."*

Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat verzoeker zich nog steeds bedient van een tolk Pashtou en hoewel hij verklaarde zijn religie te belijden wanneer hij het voelt, maar niet 100% en niet vijf keer per dag en hij niet deelneemt aan de ramadan wanneer zijn job te zwaar is, hij evenwel nog steeds verklaarde soennitisch moslim te zijn en zijn religie te belijden (Verklaring DVZ, p. 6; persoonlijk onderhoud, p. 6).

Voorgaande bevindingen in acht genomen, merkt de Raad op dat verzoeker, die tijdens zijn gehoor werd bevraagd aangaande zijn eerder verblijf in Pakistan, niet aantoont dat omwille van zijn eerder verblijf in Pakistan zijn aanpassingsvermogen beperkter is en dit het risico vergroot dat hij zich bepaalde gedragingen eigen heeft gemaakt die hem negatief in de aandacht brengen in Afghanistan onder het talibanregime.



Verzoeker maakte overigens geen gewag van persoonlijke problemen in Afghanistan wegens zijn louter verblijf in Pakistan.

In zoverre verzoeker wijst op het leven onder talibanbewind, stipt de Raad nog aan dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) in concreto moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de *sharia* wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan in casu niet aangenomen worden dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en (een toegeschreven) verwestering.

2.3.4.4. Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip “ernstige schade” in dit artikel heeft betrekking “op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “Country Guidance: Afghanistan” van EUAA van mei 2024 (p. 101: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waardoor de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, in casu de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afgaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afgaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen van of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending artikel 3 van het EVRM in casu buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

2.3.4.5. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard.

In de referentieperiode juli – september 2023 bevinden de belangrijkste werkterreinen van de NRF en andere verzetsgroepen zich oorspronkelijk in het noordoosten, voornamelijk in de provincie Panjshir en aangrenzende gebieden. In 2022 breidden ze hun activiteiten verder naar het noorden uit, met name naar de provincies Takhar en Badakhshan.

NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvooien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers. De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen.

Wat betreft 2023 wordt er voor de eerste helft van dat jaar gewag gemaakt van een daling in de activiteiten van verzetsgroepen waarbij NRF wordt omschreven als 'verzwakt' na taliban-acties tegen deze groep (EUA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 31).

Ook het aantal ISKP-aanvallen neemt aanzienlijk af in de referentieperiode juli 2022 tot en met september 2023, en dit na taliban-operaties tegen deze groep. Tevens worden de capaciteiten van ISKP omschreven als "verminderd" en "beperkt". ISKP is hoofdzakelijk nog actief in het oosten alsook in Kaboel en enkele noordelijke gebieden. Ze viseren daarbij voornamelijk talibanstrijders, taliban-functionarissen, religieuze leiders en bepaalde etnisch-religieuze minderheden zoals Shia Hazara en Sikhs alsook buitenlandse doelwitten (incl. de Russische en Pakistaanse Ambassade en een Chinees hotel in de stad Kaboel) (EUA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 32-34).

In de referentieperiode 1 juli 2022 – 12 januari 2024 eist het *Afghanistan Freedom Front* (AFF) een toegenomen aantal aanvallen tegen taliban-doelen op. Op X, voorheen Twitter, beweert de AFF, 43 aanvallen te hebben uitgevoerd in de periode 1 oktober 2023 – 15 januari 2024, waarvan 19 in november 2023, zoals gerapporteerd door *BBC Monitoring*. De meeste aanvallen zouden zijn uitgevoerd in Kabul en de noordoostelijke provincies Laghman, Kapisa, Parwan en Takhar. Eén geclaimde aanval werd uitgevoerd in de stad Kandahar. In diezelfde referentieperiode registreren ACLED en de UCDP ook aanvallen waarbij de AFF betrokken was (respectievelijk 36 en 38 veiligheidsincidenten). Er werden veiligheidsincidenten geregistreerd zowel in de bovengenoemde provincies, als in de provincies Baghlan, Balkh, Panjshir en Samangan. De UCDP registreert echter geen enkel veiligheidsincident in Takhar. De Secretaris-Generaal van de VN beschrijft het AFF als "meest actieve groep" tijdens de laatste referentieperiode die loopt van 18 september tot 1 december 2023, terwijl hij het NRF omschrijft als "veel minder actief dan in 2022". (COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 5)

De Secretaris-Generaal van de VN stelt ook vast dat het NRF geen aanvallen uitvoert in haar voormalige bolwerk in de provincie Panjshir. ACLED noch UCDP registreren enige veiligheidsincidenten waarbij het NRF betrokken is in Panjshir in de periode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024, maar wel in andere delen van Afghanistan. Bij geregistreerde ACLED-incidenten, waarbij het AFF en NRF betrokken zijn, zijn de *de facto* militaire troepen of de *de facto* politiemacht de doelwitten. ACLED registreert 36 veiligheidsincidenten waarbij het AFF en 23 waarbij het NRF betrokken is in de periode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024. In diezelfde periode registreert de UCDP 38 veiligheidsincidenten waarbij het AFF en 22 waarbij het NRF betrokken is. In het kader van voorgaande incidenten worden geen burgerdoden geregistreerd (COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 5).

De Secretaris-Generaal van de VN constateert een algemene daling van het aantal aanvallen dat wordt opgeëist door of toegeschreven aan ISKP. In de periode van 1 augustus tot 7 november 2023 registreerde de VN 8 ISKP-aanslagen in 3 provincies. Drie van deze aanvallen waren gericht tegen de sjjiitische gemeenschap, waaronder een aanval in Pul-e Khumri, en twee van de aanvallen in Dasth-e Barchi (op 23 oktober en 7 november 2023). ACLED-gegevens wezen ook op een daling van het aantal veiligheidsincidenten waarbij ISKP betrokken was in 2023 (49 incidenten in totaal) in tegenstelling tot 2022 (199 incidenten). Ook Human Rights Watch constateerde een afname van ISKP-aanvallen in 2023. (COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 7).

Wat betreft de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteert de UCDP, 781 incidenten, waarbij de meeste incidenten plaatsvinden in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Baghlan en Nangarhar op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 30).

UCDP rapporteert in deze periode 619 burgerdoden als gevolg van 302 incidenten (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 36). In diezelfde referentieperiode documenteert ACLED, 1 618 veiligheidsincidenten, waarvan de meesten vallen in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 29-30).

In Kaboel worden door UCDP, 108 incidenten gedocumenteerd met 165 burgerdoden (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 34).

ACLED registreert in totaal 189 doden als gevolg van explosies/afstandsgelateerd geweld in de provincie Kaboel, in tegenstelling tot het totale aantal van 537 doden in heel Afghanistan als gevolg van explosies/afstandsgelateerd geweld. Bij het opnemen van 'gevechten' en 'geweld tegen burgers' wijzen ACLED-gegevens op 336 doden in de provincie Kaboel. De 41 geregistreerde gevechten in de provincie hadden voornamelijk betrekking op confrontaties tussen de taliban en ISKP, en de taliban en NRF en AFF.

UNAMA registreert in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023). Hiervan valt meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. 'Explosive remnants of war' zijn verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers zijn het slachtoffer van 'targeted killings'. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023).

De VN Human Rights Council stelt in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalt tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

In de referentieperiode van 1 juli 2022 – 12 januari 2024 documenteert ACLED, 1 826 veiligheidsincidenten. Kabul is de provincie met de meeste geregistreerde incidenten, gevolgd door Takhar, Panjshir, en Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de derde en vierde plaats. (EUAA *Country Guidance Afghanistan, mei 2024*, p. 113; COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 4).

In diezelfde referentieperiode worden er volgens de UCDP-gegevens in totaal 713 dodelijke burgerslachtoffers geregistreerd, waarvan de meesten vallen in de provincie Kaboel (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38), Baghlan (31) Kunduz (179), Balkh (92) en gevolgd door Samangan, Kandahar, Balkh en Takhar. Gevechten tussen de taliban en het NRF/AFF vinden voornamelijk in deze provincies plaats. Meer dan de helft van de dodelijke slachtoffers in deze provincies valt in de maanden juli – oktober 2022.

Volgens de UCDP-gegevens zijn in de periode augustus – november 2022, 144 burgerdoden (23% van alle burgerdoden in die referentieperiode) het gevolg van vier aanvallen tegen religieuze plaatsen en sjjiitische doelen in Kaboel, Herat en Samangan.

In de periode 1 juli 2022 – 12 januari 2024 registreert de UCDP in de provincie Kaboel in totaal 199 burgerdoden als gevolg van 245 veiligheidsincidenten. De meeste burgerdoden als gevolg van 'aanvallen tegen burgers' worden toegeschreven aan ISKP, gevolgd door aanvallen tegen burgers door onbekende actoren en de *de facto* regering. Verder worden in Kabul 30 burgerdoden gemeld bij 32 veiligheidsincidenten waarbij de *de facto* regering aan de ene kant en ISKP aan de andere kant betrokken zijn.

Volgens de ACLED-gegevens is Kaboel de provincie met de meeste veiligheidsincidenten gecodeerd als “explosies/geweld op afstand”. In de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreert ACLED in totaal 393 dodelijke slachtoffers onder strijders en niet-strijders.

Het Internationaal Comité van het Rode Kruis (ICRK) registreert 541 veiligheidsincidenten met landmijnen en explosieve resten (*‘Explosive remnants’*) in januari – juni 2022. Bij deze incidenten raken in totaal 1 092 mensen gewond of gedood. De incidenten vinden voornamelijk plaats in het zuiden en het oosten van Afghanistan (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, mei 2024, p. 114-115).

In de periode van 1 oktober 2023 tot 12 januari 2024 documenteert ACLED 207 veiligheidsincidenten, waarvan 69 gecodeerd worden als “gevechten”, 33 als “explosies/geweld op afstand” en 105 als “geweld tegen burgers” (COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 4).

UCDP documenteert 118 veiligheidsincidenten en 93 burgerdoden.

In diezelfde referentieperiode zijn de *de facto* militaire troepen de actoren die het vaakst betrokken zijn bij veiligheidsincidenten geregistreerd door ACLED met burgers als doelwit (67 incidenten in totaal). De UCDP registreert 21 van dergelijke incidenten, met 15 burgerdoden als gevolg.

ACLED registreert 25 veiligheidsincidenten waarbij burgers het doelwit zijn van onbekende actoren, en 11 gebeurtenissen waarbij ISKP betrokken is.

De UCDP registreert 10 van zulke incidenten, waarbij 13 burgerdoden vallen. Bovendien registreert de UCDP 8 incidenten die geclaimd of toegeschreven worden aan ISKP en die 51 burgerdoden veroorzaken.

In 2023 zijn er geen sektarische aanvallen tegen de sjiitische Hazara gemeenschap geregistreerd, totdat een zelfmoordterrorist op 13 oktober 2023 een sjiitische moskee aanvalt in Pul-e Kumri (provincie Baghlan). De schattingen van het aantal doden en gewonden lopen uiteen. Volgens de taliban veroorzaakt die aanval 7 doden en 1 gewonde, terwijl de *New York Times* melding maakt van “minstens” 17 doden en ‘tientallen’ gewonden en UNAMA het heeft over 21 doden en 30 gewonden. ISKP eist de verantwoordelijkheid voor de aanslag op. (COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 6)

Uit voorgaande cijfergegevens blijkt dat de daling van het geweld zich voortzet en verder als gevolg heeft dat de wegen significant veiliger worden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. Ontheemding wegens conflictgerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteert 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio’s van herkomst en de IOM meldt dat in 2022 in totaal 1 525 577 ontheemden naar hun herkomstregio’s zijn teruggekeerd (EUAA *“Afghanistan: Country Focus”* van december 2023, p. 41 en EUAA *Country Guidance Afghanistan*, mei 2024, p. 115).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA *“Afghanistan: Country Focus”* van december 2023 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Parwan. Uit landeninformatie blijkt dat voor de provincie Parwan geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024.

Verzoeker brengt in casu geen informatie bij die een ander licht kan werpen op voorgaande analyse die gebaseerd is op de beschikbare actuele landeninformatie.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Waar in het verzoekschrift wordt opgeworpen dat er een gebrek aan informatie is inzake de huidige situatie in Afghanistan, wordt het volgende aangestipt.

De Raad wijst er vooreerst op dat verweerder bij aanvullende nota van 4 september 2024 de beschikbare objectieve landeninformatie geactualiseerd en aangevuld heeft. Voorts is de Raad er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op

de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren. Het betoog van verzoeker, wiens verzoekschrift doorspekt is met landeninformatie, doet hierover niet anders denken.

2.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.8. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.9. Een schending van het redelijkheidsbeginsel of proportionaliteitsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.10. Waar verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat in casu het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad doet in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

2.3.11. Artikel 13 van het EVRM kan, gelet op de inhoud en het doel van de rechtsregel, niet dienstig worden opgeworpen zonder ook de bepaling van hetzelfde verdrag aan te duiden waarvan de schending een effectief rechtsmiddel vereist (RvS 4 januari 2006, nr. 153.232). Verzoeker roept de schending in van artikel 3 van het EVRM, maar in casu kan geen schending van voormelde artikelen worden vastgesteld. Bovendien heeft verzoeker gebruik gemaakt van de mogelijkheid om de bestreden beslissing voor te leggen aan de Raad en zijn middelen aan te voeren. De Raad is van oordeel dat verzoeker met onderhavige procedure beschikt over een beroep dat voldoet aan alle waarborgen voorzien in voornoemde verdragsbepaling, zodat verzoeker niet aantoonbaar dat artikel 13 van het EVRM niet werd gerespecteerd.

2.3.12. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. De Raad stipt aan dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hij heeft zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.3.13. De uiteenzetting van verzoeker laat ook niet toe de schending van enig ander, niet nader omschreven, beginsel van behoorlijk bestuur vast te stellen.

2.3.14. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

### 3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.



**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 3**

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig september tweeduizend vierentwintig door:

H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU